MOKY 3

RÍM
4. školská expedícia, s. 10

DECEMBER 23
XIX. ročník
2. číslo
2023/2024
štvrťročník

Z OBSAHU VYBERÁME

IMATRIKULÁCIE ŽIAKOV SŠ
Anketa s prvákmi, s. 15

SPEVOKOL PERLA
Zo školských aktivít, čítajte od s. 14

KNIŽNÝ TIP
Denník Anny Frankovej
Odporúča Miška z 1.G, s. 25

Študenti 4.G a 4.OA
VTIPY Z MATURITNÝCH LAVÍC, s. 27
STUŽKOVÁ – DOČÍTATE SA V ĎALŠOM ČÍSLE !

SPOLUPRÁCA
Mgr. Eva Hojzáková, Mgr. Mária Kabová, Dr. Valéria Stašiaková, Dr. Katarína Šaradinová, Alica Bajnóciová, Michaela Bazalová 1.G, Veronika Fialová, Kristína Froncová 2.SVC, Oliver Gebhardt 1.G, Denisa Jamrichová 3.OA, Izabela Kliská 1.OA, Anna Mrňová, Nina Paulusová 4.G, Matej Richter 4.OA, Karol Sroka 3.G, Mgr. Silvia Shahzad & **Tomáš Netri 3.G, šéfredaktor**
Koordinátorka: PaedDr. Daniela Bauerová
REDAKČNÉ FOTO - TITULKA: Námestie sv. Petra - Rím; ILUSTRÁCIE: žiaci 5.A a 5.B
casopismoky3@gmail.com

NAMIESTO ÚVODU

Pozdravuje Anna Mrňová, absolventka SVC z r. 2022

Dobrý deň! Ako sa máte na Mokrohájskej?

Ešte živo si spomínam, ako sme nacvičovali na Stužkovú slávnosť tanec, učili sme sa základné kroky valčíka, pretože väčšina z nás len začínala s tancovaním a chýbala nám prax. Ale aspoň základné tančné kroky sme mali zvládnuté.

Ja mám, po ukončení pomaturitného štúdia (odbor SVC) pestrý život, plný dobrodružstiev a výziev. Dostala som možnosť stať dobrovoľníčkou Slovenskej katolíckej charity, mala som krátko možnosť pracovať aj ako asistentka na základnej katolíckej škole a mať na starosti malého druháčika, ktorý nosí načúvací prístroj. Ak Pán Boh dá, podarí sa mi zamestnať v chránenej dielni...

Chcem vám zaželať hlavne veľa dobrej nálady, optimizmu, ktorý by bol podložený pokojom. Pokojom, ktorý treba najskôr nadobudnúť. Pozor si dajte aj na vzťahy. Jednoznačne, netreba sa ich báť, ale vždy zvážiť, či toto naozaj chcem povedať týmto ľuďom, či to pochopia, alebo im to nepovedať v takom prípade, že to nie je dobré a mohli by sa uraziť, alebo pohoršiť.

Oplatí sa žiť pre mravnosť a čisté vzťahy, pretože iba na nich môžeme stavať. Treba sa vyhýbať dvojzmyslom, pretože ľudia na ne aj doplácali aj doplácajú zlým spôsobom.

Už sa tešíte na Vianoce? My ako rodina Vianoce trávime spolu. 24. 12. večer si vždy zapálime sviečku a posadíme sa okolo nej za štedrovečerný stôl. Otec nám prečíta zo Svätého Písma. Najeme sa, aj ovocie, aj sladké, aj slané pečivo si ochutnáme. Po večeri, ako je nám zvykom, si ideme rozbaľovať darčeky. Svetlo zo stromčeka nám pripomíma naozajstné Vianoce, keď prišli pastieri za Ježiškom.

Zaželala by som vám hlavne zastavenie sa a uvedomenie si, že my nikým iným nedisponujeme, len svojím vlastným životm. Ako my svet naokolo budeme vnímať, to závisí na 90 % od nás. Žime tak, aby sme boli spokojní vo vnútri, v sebe samých. Rozdávajme všetko, čo z nás vyžaruje.

Deni miluje divadlo SND, máj 2023

MÔJ ŽIVOT S HENDIKEPOM
Denisa Jamrichová, 3.0A

Bolo to jednu horúcu letnú noc pred tridsiatimi ôsmimi rokmi. Hviezdičky sa trblietali na jasnej oblohe sťaby tisícero drobných svetlušiek, keď po prvý raz uzrela svetlo sveta moja maličkosť. Mamka mi hovorievala, že som jej dala zabrať, o to bola jej radosť väčšia, keď po prvýkrát dostala do náručia svoj vytúžený uzlíček lásky. Obe sme potrebovali nejaký čas na zotavenie, tak sme si predĺžili pobyt v nemocnici o mesiac. Po prepustení začal môj život plný objavovania nových vecí.

Ocka sme nemali, tak sme s mamkou kraľovali ako Matka kráľovná a malá princezná. Na detstvo spomínam rada. Mamka mi každý večer čítavala rozprávky, častokrát i premietala na premietačke. Nejeden večer sa moja detská izba premenila na skromný domček starčeka a starenky, ktorí si museli nejako rozdeliť medzi sebou päť vajec.

Moja mama vážne ochorela a ja som po prvý raz v živote ostala odkázaná sama na seba.

Denisa Jamrichová, 3.0A

No ani v našom hrade nešlo všetko ako po masle. Keď som mala pol roka, začala som mať problémy s pohybom, takže moje detstvo bolo okrem hier na ihrisku s kamarátmi a v škôlke okorenené ešte aj denným cvičením, návštevami lekárov a dlhými pobytmi na liečeniach, odkiaľ som si vždy priviezla batôžtek plný zážitkov a spomienok na všakovakých ľudí.

Keď som sfúkla osem sviečok na mojej narodeninovej torte, nastal môj vytúžený deň nástupu do školy. Nastúpila som na základnú školu Mokrohájska 3 a získala jednu z najlepších triednych učiteliek, pani Stašiakovú, na ktorú doteraz rada spomínam. V škole som dychtivo nasávala nové vedomosti a spoznala hŕbu nových kamarátov.

O deväť rokov som dokončila základku s vyznamenaním a s dychtivým očakávaním, čo nové a vzrušujúce má život pre mňa pripravené. No netušila som, že nad mojím kvitnúcim entuziazmom sa sťahujú tmavé mraky poškodeného zdravia. Sľubný rozbeh štúdia na gymnáziu som musela prerušiť a ostať doma.

Moja túžba po vzdelávaní sa však nedala len tak uhasiť. Dala som sa na samoštúdium angličtiny a prácu s grafickými softvérmi. Moje úsilie po čase prinieslo ovocie a začala som robiť bannery a rôzne grafiky pre menšie stránky v zahraničí.

Môj život sa opäť obrátil naruby pred štyrmi a pol rokmi, keď moja mama, s ktorou som dovtedy žila, vážne ochorela, a ja som po prvý raz v živote ostala odkázaná sama na seba. Vraví sa, že v núdzi poznáš priateľa. Toto príslovie je asi najpravdivejšie, aké poznám. I ja som v živote mala tú česť stretnúť zopár výnimočných ľudí, ktorí v hodine dvanástej pricválali ako princovia na bielych koňoch a zachránili ma od toho najhoršieho. S ich pomocou som sa postupne, malými krôčikmi, postavila na vlastné nohy. K tridsiatym piatym narodeninám som dostala prijatie na moju starú školu, tento raz odbor obchodná akadémia, a zdá sa, že úspešne nadväzujem na svoje predošlé študijné výsledky.

Občas si kladiem otázku: „Má to vôbec zmysel, v tomto veku sa ešte pokúšať o zmysluplnú kariéru? Nebude lepšie nájsť si nejakú priemernú úradnícku prácu, v ktorej by som prečkala do dôchodku?“ No potom si spomeniem na svoj život a unikátne skúsenosti, na chyby, ktoré sa urobili, a nemuseli, a utvrdí ma to v tom, že moja námaha za to stojí. Stojí za to odovzdať ľuďom s hendikepom posolstvo, že môžu žiť aj lepšie. **MOKY ☺**

MOJA DCÉRA VERONIKA

Text a foto: Alica Bajnóciová, mamina

Veronika na narodila ako zdravé dieťa.
Všetko bolo v poriadku, kým vo svojich 3 rokoch nedostala povinné detské očkovanie. Oslepla.
Od 3 a pol roka sa učila žiť ako nevidiaca. Keďže stratila svoj najdôležitejší vnem, okrem hľadania lekárskej pomoci sme hľadali aj spôsob, ako najlepšie navníma svet okolo seba. Plynule a pomerne rýchlo prešla na hmat.

Maturantka Veronika s maliarkou Helenou Galbavou preberá dar trojrozmerný obraz

Pomáhali sme jej tým, že sme jej sprostredkovali svet cez hmat. A tak sme začali tvoriť. Už ako 5 ročná sa naučila vystrihovať a tvoriť 3-rozmerné koláže. Svojou fantáziou a šikovnosťou dokázala prekvapovať už ako malé dieťa svoje okolie. Tvorila krásne obrázky. Pamätám sa, keď sa ma spýtala: „ Mami, ako urobím dážď? Ako vyzerá blesk ?“ Všade kde sme boli, som sa snažila jej sprostredkovať to, aby si mohla všetko chytiť, ohmatať. Cez hmat spoznáva všetko, čo ju obklopuje.

V prvej triede základnej školy sme spoznali **akad. sochárku Elenu Károvú**, ktorá viedla na tejto škole kreatívny výtvarný krúžok pre deti so zrakovým postihnutím. Stala jej žiačkou po tom, ako videla Veronikinu prácu „Jazdec na koni“ (plastelína). Veronika začala pracovať s keramickou hlinou a tvoriť sošky, ktoré mali dušu. Pani Károvej vďačíme za plnohodnotný štart a základy pri práci s hlinou.

Prvýkrát, ako 8 ročná (2014) sa zúčastnila súťaže **„RADOST TVOŘIT“** v Zlíne (ČR) v rámci **Medzinárodného festivalu filmov pre deti a mládež**. Jej práca zaujala porotu a Veronika vyhrala svoju prvú Hlavnú cenu vo svojej vekovej kategórii.

To sa zopakovalo aj v rokoch 2016, 2017, 2018 a 2023. Vždy keď sa súťaže zúčastnila si domov doniesla Hlavnú cenu súťaže. Krátky, ale plnohodnotný čas (2021) Veronike venovala aj **akad. sochárka Oľga Bence**. Aj jej vďačíme za citlivý, ľudský a profesionálny prístup v práci s Veronikou.

Aj napriek tomu, že Veronika nevidí, má život naplnený zmysluplnou činnosťou.

Alica Bajnóciová, mama

Veronikina vernisáž fotografií sôch v priestoroch Mokrohájskej potrvá do júna 2024; na foto so soužiačkou Sofiou

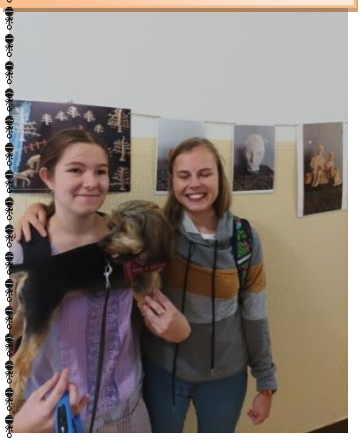

Počas týchto rokov sa Veronikina kreativita len prehlbovala a aj napriek tomu, že nevidí, má život naplnený zmysluplnou činnosťou. Miluje prácu s hlinou, vie hačkovať, pletie prstami vankúše a deky a v roku 2020 sa stala **Majsterkou Slovenska v lukostreľbe v kategórii nevidiacich,** na ktorú trénovala 1 a pol roka. Covidové obdobie zasiahlo aj do jej života a v tom čase sme prestali v tréningoch na lukostreľbe. Uzavreli sme sa ako všetci doma, kde sme sa však opäť vrátili k práci s hlinou. A tak prišla ďalšia cena na **Festivale filmov pre deti a mládež** (2023), z ktorej sa tešíme aj dnes. **MOKY ☺**

INŠPIRATÍVNA OSOBONOSŤ
Mgr. Silvia Shahzad

Text a foto: redakcia

Absolventka našej ZŠa gymnázia z roku 1994. Absolventka bakalárskeho štúdia Ekonomickej univerzity v Prievidzi a Fakulty matematiky, fyziky a informatiky Univerzity Komenského v Bratislave. Inšpiratívna osobnosť, ktorá vďaka svojej šikovnosti a dravosti našla pracovné uplatnenie jednak v oblasti výkazníctva i ako politička - prvá poslankyňa NRSR na vozíčku v rokoch 2016 – 2020. Aktívne sa angažuje v sociálnych témach, v boji za lepší život ľudí so zdravotným postihnutím napr. v oblasti debarierizácie, či osobnej asistencie.

Prvých 10 rokov po absolvovaní gymnázia bolo pre ňu náročných - vrátila sa domov. V rámci uplatnenia sa jej pomohlo, že už od strednej školy sa profilovala ekonomickým smerom – na gymnáziu si pribrala aj predmety ekonomika a organizácia. Po skončení strednej školy bola vlastne jediná možnosť študovať na Ekonomickej univerzite v Prievidzi, odkiaľ pochádzala a kde sa dalo dochádzať, lebo o debarierizácii vysokých škôl sa ešte len snívalo. Magisterské štúdium sa dalo robiť len v Bratislave, preto má z tejto školy len bakalára. Aj denne dochádzanie by bolo z hľadiska logistiky náročné, preto využila možnosť študovať spolu so študentami diaľkového štúdia len každú sobotu a popri štúdiu sa zamestnala na polovičný úväzok ako účtovníčka v pekárniv rodnej obci.
„Môj šéf ma každý deň vynášal po schodoch, ale po dvoch rokoch som to vzdala," spomína pani Shahzad. Neskôr jej asistovali chlapci, ktorí boli na civilnej vojenskej službe v neďalekom domove dôchodcov, čo bola z jej pohľadu prvá forma osobnej asistencie, aj keď vtedy to tak ešte nikto nenazýval.Osobná asistencia ju sprevádza odvtedy celým životom. Organizovala petície, chodila na ministerstvo atejto problematike sa venovala aj ako poslankyňa.

Krok za krokom sa vám môže podariť všetko!
Mgr. Silvia Shahzad

Počas obdobia, keď skončila štúdium a bola bez práce, hľadala spôsob, ako si vyplniť voľný čas a dostala sa k tvorbe web stránok. „Som veľmi náročný človek, neuspokojujem sa s tým, čom mi ponúka prostredie, hľadám si vlastné možnosti," prezrádza na seba. Tento koníček ju doviedol najprv na slovenskú, neskôr na svetovú abilympiádu, čo je špeciálna olympiáda iných ako športových zručností – maľovanie, fotografovanie, výroba z dreva... „Ja som sa presadila v počítačových zručnostiach. Okrem tvorby webových stránok, som súťažila v editácii textu, čiže práci vo Worde a v Indii som obsadila 4. miesto vo veľmi silnej konkurencii."

Vďaka tomu sa jej krok za krokom podarilo všetko: presťahovať sa, mať ďalšie tentokrát vysnívané vzdelanie, nájsť si zamestnanie, aj založiť si rodinu. Ako to dokázala? Jej receptom je snažiť sa byť stále aktívna, hľadať si možnosti, ktoré sú dostupné a reálne, integrovať sa do prostredia. Jej krédo: všetko má riešenie. Áno, ak si to okolnosti človeka s postihnutím vyžadujú, prijať aj špecifické prostredie, ale nestrácať kontakt s realitou navôkol. Vždy mať plán, čo bude potom. Byť otvorený voči širokej palete možností, hľadať si svoje miesto, ozývať sa, nebáť sa študovať aj vo vyššom veku, naštartovať svoju kariéru aj neskôr, hlavne nezostať sám. Dnešné možnosti to podporujú, sociálne siete, neziskové organizácie, zdravotné pomôcky, proste všetko, čo dokáže priniesť kvalitu do života a zrýchliť napĺňanie našich snov.

„Sama som dlhé roky aktívne pôsobila v Organizácii muskulárnych dystrofikov a začínala som tým, že som do časopisu štvrťročne pripravovala kvízy. Také jednoduché. Ale po rokoch, keď som už ako poslankyňa pozvala do parlamentu skupinku dystrofikov a všetci prišli na elektrických vozíkoch, uvedomila som si, že je to zásluha práve tejto organizácie, že sú tam kde sú. Majú informácie o vlastnom zdravotnom postihnutí, o tom, ako si zjednodušiť život, stretávajú sa, pomáhajú si a je cítiť, že sú oveľa vyzretejší. Táto organizácia vytvára množstvo príležitostí, treba sa len zapojiť a určite sa dá nájsť takých viac.“
Pani Shahzad odkazuje, aby študenti s postihnutím nezľavovali z nárokov a nebáli sa mať vlastné predstavy o živote. Napríklad také, ako byť súčasťou bežnej spoločnosti.

Téma Vianoc je mi úplne vzdialená ☺ Vianoce neslávime, lebo sme moslimská rodina. Vianočné koláče si môžeme napiecť, keď na ne máme chuť a aj to robíme a jediný odkaz je, nesledovať, čo na Vianoce robia iní, ale pripraviť si ich podľa vlastných predstáv. Takto môžeme byť všetci šťastní. **MOKY ☺**

Jediný odkaz je nesledovať, čo na Vianoce robia iní, ale pripraviť si ich podľa vlastných predstáv. Takto môžeme byť všetci šťastní.

Mgr. Silvia Shahzad

ZVÝŠME SI POVEDOMIE

O OCHORENÍ S NÁZVOM HYDROCEFALUS

Text a foto: Kika Froncová, 2.SVC

Prezentácia Slovenska na zahraničnom kurze, ako inak, spevom

O tomto ochorení som sa rozhodla písať preto, lebo som sa s ním sama osobne stretla, síce už dávnejšie, keď som mala 3 roky, ale následky tohto ochorenia badám na sebe doteraz. Takže by som vám ho chcela trochu priblížiť.

Hydrocefalus je ochorenie charakterizované nadmerným hromadením veľkého množstva **mozgovomiechového moku** (likvoru) v komorách mozgu. Príznaky hydrocefalu môžu byť veľmi rôzne.

Ja osobne si nepamätám presne, aké príznaky bolo možné vidieť u mňa. Bolo to už pre mňa veľmi dávno. Veď som mala len tri roky. Málokto si vie spomenúť na niečo z tohto obdobia detstva. Ale z rozprávania mojich najbližších si tak možno matne pamätám, že dokonca zo začiatku ani lekári o ničom nevedeli.

Ja považujem za zázrak celý môj život, každý jeden nový deň, keď môžem znovu otvoriť oči.

Kika Froncová, 2.SVC

Čo bolo u mňa takými prvými impulzmi? Moja mamina si vraj všimla, že ma dosť nadmerne zvykne **bolieť hlava**. Vraj som mala problém aj s prijímaním potravy, vracaním... Veľmi hmlisto si pamätám, že asi tým, že som bývala dehydrovaná, dávali mi piť lekárskymi striekačkami, aby to vo mne bolo rýchlejšie.

Neskôr prišli aj nejaké **epileptické záchvaty** v dôsledku obrovského tlaku v mojej hlave. Taktiež už vtedy bolo u mňa badať **ospalosť** a **menšiu výkonnosť** ako u druhých zdravých detí. **T**iež nemôžem zaprieť moju nie veľmi dobrú **rovnováhu.** Už keď som bola maličká, odreté kolená boli u mňa na programe oveľa častejšie ako u ostatných detí.

Keď mi obetaví lekári začali pomáhať, absolvovala som viaceré vyšetrenia, z ktorých si najviac pamätám na vyšetrenie CT - bola som v nemocnici asi dva mesiace, počas ktorých som bola operovaná a aj dlho pozorovaná.

Kika ako štvorročná

Po tom, ako ma pustili „na slobodu“, nechodila som do „bežnej“ materskej školy, podľa toho, čo si pamätám, som nejaký čas chodila do škôlky, ktorú sme doma slangovo volali „cvičiaca škôlka“. Chodila som tam pravidelne na rehabilitácie, aby som tak „dobehla, čo som zameškala“.

Vďaka obetavej práci mojich doktorov a terapeutov a vďaka Božej ruke ukrytej v tom všetkom, som dnes tam, kde som. Nedá mi tiež nespomenúť aj celú moju rodinu, či už tú užšiu alebo širšiu. Boli a aj stále sú pre mňa obrovskou oporou. V neposlednom rade musím povedať, že neviem, čo by som bola robila, keby som toto všetko nebola vnímala očami viery.

Niektorí vravia, že zázraky neexistujú, ale ja si dovolím nesúhlasiť. Ja považujem za zázrak celý môj život, každý jeden nový deň, keď môžem znovu otvoriť oči a tešiť sa z každej maličkosti okolo nás. Veľmi vám prajem, aby ste to tak cítili aj vy. Život je vzácny a ako hovorí, jedna dievčina Chiara Luce Badano, ktorá umrela v dôsledku rakoviny kostí a nádoru v chrbtici, povedala: **„Máme len jeden život a oplatí sa ho dobre prežiť.“**

Toto si beriem aj ja za svoje motto..MOKY☺

Širšia rodina Froncových.
Hádajte, kde som?

ODBORNÁ LITERATÚRA:

Harčaríková, T. & Kollárová, E.: Základy pedagogiky telesne postihnutých, chorých a zdravotne oslabených, Bratislava, Univerzita Komenského v Bratislave. 2016, ISBN 978-80-89726-81-3, (pozri s. 30)

Slezáková, J.: Pediatria pre špeciálnych a liečebných pedagógov, Bratislava, Slovak EducationService, s.r.o. 2005, ISBN 80-85757-13-3, (pozri s. 141)

MOKY PO STOPÁCH VEČNÉHO MESTA
Rím, 4. expedícia

Text a foto: Tomáš Netri a Karol Stroka 3.G

Námestie sv. Petra, Rím, október 2023

Po deviatich mesiacoch sa my študenti z gymnázia Mokrohájskej znova vydávame v rámci predmetu UMENIE A KULTÚRA do Večného mesta v 10-člennej zostave na 4 noci z 29. októbra do 2. novembra 2023. Toto bola moja druhá (a pochybujem, že posledná) výprava do Ríma.

30. 10.

Navštívili sme **Galleriu Doria-Pamphilj.** Bol to pôvodne palác kde sídlili najbohatšie rody Ríma vrátane Doria a Pamphilj, po ktorých je galéria pomenovaná. V paláci sa nachádza veľká súkromná zbierka obrazov od rôznych umelcov (Rafaello, Caravaggio a iní) a tiež menších sôch (Bernini). Časť obrazov sa nachádza vo veľkých sieňach napr. Jupiterova sieň alebo Tanečná sála. Galleria Doria-Pamphilj je menšia ako Galleria Borghese, ale stále obsahuje jedinečné obrazy, ktoré treba vidieť. Základné vstupné je 16 €.

Galéria Doria-Pamphilij

Španielske námestie

Pri prechádzke mestom späť na ubytovanie sme ešte videli: Trajánov víťazný stĺp, Španielske námestie a Španielske schody, Pantheón, námestie Piazza Navona s fontánou štyroch riek a bazilikou sv. Agnesy Rímskej, zastavili sme sa v zmrzlinárni 150 príchutí, ja som si dal príchuť ruže a šampanského, prešli sme aj okolo Anjelskeho hradu (Castel Sant'Angelo).

Večer sme zašli do **Baziliky sv. Petra** – najväčšej kresťanskej baziliky a centra rímskeho katolíctva, kde sa nachádza Michelangelova Pieta, socha sv. Petra a jeho hrob, nad ktorým sa týči Berniniho baldachýn. Vstup je zadarmo, ale je treba čakať v dlhom rade.

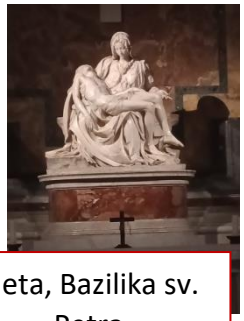

Pieta, Bazilika sv. Petra

31. 10.

Tento deň sme navštívili dve pápežské baziliky.

Basilica Santa Maria Maggiore je jedna zo štyroch pápežských bazilík. Založil ju pápež Sixtus III. Je postavená na kopci Esquilino a bola dostavaná v r. 1750.

Pamätná tabuľa k schváleniu staroslovienčiny

Nachádza sa v nej pamätná tabuľa v slovenčine, keďže v tejto bazilike boli schválené a posvätené staroslovenské bohoslužobné knihy sv. Konštantína-Cyrila a sv. Metoda pápežom Hadriánom II. v roku 868. Počas našej pešej cesty k ďalšej pápežskej bazilike sme sa zastavili pri slávnom **Koloseu** – antickým rímskym amfiteátrom, kde bojovali gladiátori.

Slávne Koloseum – pýcha a pád...

Basilica di San Giovanni in Laterano (Lateránska bazilika) je druhá pápežská bazilika, ktorú sme tento deň navštívili (zvyšné dve sú Bazilika Sv. Petra a Bazilika Sv. Pavla, ktorú študenti Mokrohájskej navštívili počas druhej expedície). Táto bazilika bola dostavaná v 17. storočí nachádza sa tu biskupský trón a je tu pochovaných šesť pápežov. Návšteva pápežských bazilík je pre mňa ako veriaceho človeka veľkým pozitívnym zážitkom, lebo okrem kochania sa architektúrou je možné sa tu rozprávať s Pánom Bohom, ku ktorému sme v týchto bazilikách najbližšie.

Bazilika sv. Jána v Lateráne

Národné múzeum hudobných nástrojov sme navštívili ako poslednú lokáciu neďaleko Lateránskej baziliky.

Múzeum hudobných nástrojov, predchodca dnešného klavíra

Výstava pozostáva z vystavených hudobných nástrojov naprieč celou históriou. Výstava sa začína nástrojmi z archeologických vykopávok – primitívnymi **píšťalkami a zvončekmi**. Pokračuje renesančnými **dychovými nástrojmi** a ďalej uvidíme **Cristoforiho klavír** – prvého predchodcu dnešného klavíra a prvú **Barberiniho harfu**. Potom môžeme vidieť prvé **flauty a anglické rohy** a ďalej prvé **mandolíny** predchodkyne moderných gitár, **čembala a organy**. Na poschodí sa začínajú objavovať modernejšie nástroje ako **husle Il Portoghese** a ostatné **sláčikové nástroje – violy, violončelá, a kontrabasy**. Nájdeme tu už aj moderné strunové nástroje – **harfy a gitary a klavíry** (dokonca aj klavíro-harfu), moderné dychové nástroje – **flauty, hoboje a fagoty** a takisto **trúbky, trombóny a lesné rohy**. Ďalej sú tu moderné bicie nástroje – **bubny**. Peknou vecou v tomto múzeu je aj to, že keď sa postavíte pred nástroj, zahrá vám. A v miestnosti s **kapelou prevažne dychových nástrojov** zahral **Toreador z opery Carmen**. Výstava sa blíži ku koncu zložitými mechanickými nástrojmi – rôznymi **hracími skrinkami a skriňami** a končí sa **elektrickými gitarami a basgitarou**. Ja ako hudobník som sa rád dozvedel niečo o histórii predmetov, ktoré mne a veľa iným ľuďom vedia rozžiariť dušu, keď sa na nich pekne hrá.

Anjelský hrad

1. 11.

Tento deň sme začali návštevou **Anjelskeho hradu, (Castel Sant'Angelo)** pôvodne ho dal postaviť rímsky cisár Hadrián ako svoje mauzóleum v r. 139. V roku 590 pápež Gregor I. Veľký na vrchole hradu uvidel archanjela Michala, čo bolo znamenie pre koniec epidémie moru – tak hrad získal svoje meno. Hrad je tajnou chodbou spojený s Vatikánom. V roku 1527 sa v hrade pápež Klement VII. skryl pred vojskami Karola V., ktoré vyplienili Rím. Hrad dnes slúži ako múzeum. Nájdeme tu sochu archanjela Michala, výstavu zbraní a obytných miestností, malú galériu obrazov a z vrchnej terasy je nádherný výhľad na Vatikán a centrum Ríma (vidno Monument Viktorovi Emanuelovi II.).

Námestie sv. Petra, výhľad z Anjelského hradu

Socha sv. Petra, Bazilika sv. Petra

Na poludnie sme prišli na **Námestie sv. Petra** a naživo sme videli **pápeža Františka** v okne, ako mal prejav k sviatku Všetkých svätých. Kiežby som tak vedel po taliansky a rozumel tomu, čo hovoril...

Belvedere del Gianicolo je výhľad z kopca Gianicolo kde stojí monument a na ňom jazdecká socha Giuseppeho Garibaldiho – osobnosti, ktorá sa zaslúžila o zjednotenie Talianskeho kráľovstva. Na kopci Gianicolo sa tiež nachádza Múzeum Rímskej republiky a Garibaldiho. Na túto lokáciu sme sa dostali pešo z pútnického domu Velehrad, kde sme boli ubytovaní.

Pápäž František, Anjel Pána na sviatok Všetkých svätých, 1. 11. 2023

Zvyšok dňa sme strávili v **Kapitolských múzeách.** Je to séria budov, nachádzajúcich sa na Kapitolskom kopci na Piazza del Campidoglio, neďaleko Piazza Venezia. Boli založené v roku 1471 a otvorené pre verejnosť v roku 1734 ako prvé verejné umelecké múzeum na svete. V múzeu je veľa sôch z antického Ríma. Neprehliadnite sochu **Kapitolskej vlčice**, ktorá vychovávala legendárnych zakladateľov Ríma – Romula a Rema a tiež sochu **Marca Aurelia** na koni alebo pozlátenú sochu **Herkula**. Uvidíte tu aj **maľované steny** s výjavmi z antického Ríma. Na poschodí sa nachádzajú **malé sošky, gobelíny a obrazy** s náboženskou tematikou. Zo zadnej časti múzea je tiež pekný **výhľad na Forum Romanum** – zvyšky antického Ríma. Kapitolské múzeá boli pre mňa nečakane veľké, ale bol to vynikajúci umelecký zážitok vidieť toľko antických sôch.

Kapitolské múzeá, socha vlčice

Kapitulské múzeá, Marko Aurelius

2. 11.

Posledný deň sme išli na **Cimitero Verano** – najväčší rímsky cintorín založený začiatkom 19. storočia. Je tu pochovaných veľa významných osobností vo veľkých kamenných hrobkách, ktoré vytvárajú veľké mesto mŕtvych. Niektorí mŕtvi sú pochovaní aj v menších hroboch alebo v múroch. Cez celý cintorín vedie sieť ciest, po ktorých jazdia autá. Na začiatku cintorína má pamätník Goffredo Mameli – autor textu talianskej hymny a o niečo ďalej stojí socha Krista vystupujúceho do neba.

Cintorín Verano, hrobka rodu Garibaldi

Cintorín Verano, socha zmŕtvychvstalého

Na záver poviem len, že stráviť čas v tomto meste je úžasný pocit. Ak ste rímskokatolíckeho vyznania, do Ríma aspoň raz za život musíte ísť. A ak aj nie ste, tak stále sa vám oplatí vidieť v múzeách a galériách niečo z jeho umenia a histórie. MOKY ☺

Ciao tutti a Roma!

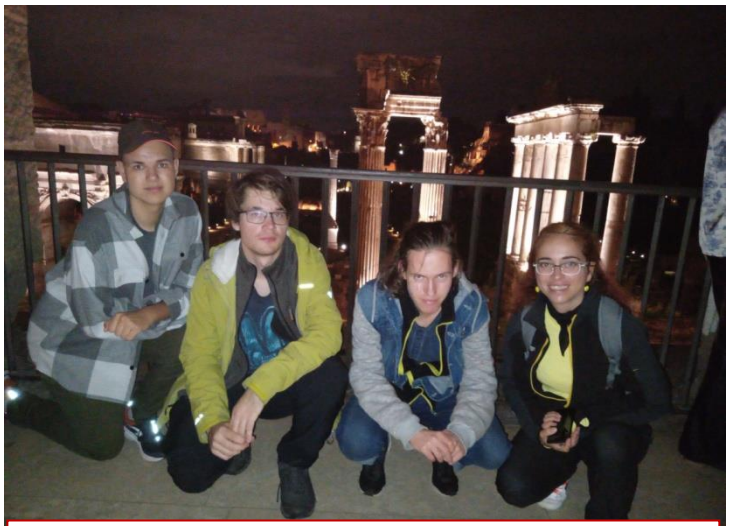

Kapitolské múzeá, výhľad na nočné Forum Romanum

„150 chutí zmrzliny“, Ulica sv. Magdalény, Rím

VITAJTE, PRVÁCI! ANKETA

Pripravila redakcia
Foto: Mgr. Mária Kabová

Imatrikulácie prvákov, október 203

Prečo si si vybral naše gymnázium?

- Max: Ja som si toto gymnázium nevybral, vybrala ho moja mama, dostavil som sa na druhé kolo.
- Oli: Dostal som sa sem kvôli tomu, že má možnosť individuálneho plánu a asistentov, čo iné školy nemajú.
- Miška: Robila som prijímacie pohovory na Gymnázium Vazovovu, ale tam som sa nedostala, tak som išla sem.
- Jakub: Ja som robil najprv pohovory na priemyselnú školu a na cirkevné gymnázium, a potom som prišiel sem.

Prečo si si vybral našu obchodnú akadémiu?

- Bruno: Lebo chcem maturitnú skúšku, práve som skončil EOOS.
- Tomáš: Lebo sem išiel Kubo, on je kamarát z predchádzajúcej základnej školy.
- Jakub: Pretože, myslím si, že budem mať potom v živote otvorené možnosti.
- Alžbetka: Tiež chcem mať za sebou maturitnú skúšku.
- Martin: Chcem tiež tú maturitu, odbor som si vybral preto, že budem mať nejaké zameranie a nemusím ísť na vysokú.

Záľuby?

- Peter: Čo ja viem, 3D modelovanie, stretávanie sa s kamarátmi.
- Jakub: Karate, čítanie a hranie na telefóne.
- Veronika: Rada počúvam hudbu (pop) a niekedy chodím hrať basketbal či volejbal.
- Adam: No to by som sa radšej spýtal niekoho iného, lebo ja nemám žiadne záľuby.
- Martin: Kravmaga.
- Alžbetka: Počúvanie k – pop
- Tomáš: počúvanie muziky, futbal, bojové umenia.
- Jakub: Športy
- Brunko: Rapovanie.

Obľúbený predmet?

- Max: Telesná asi, lebo ma bavia športy.
- Jakub: Telesná, podobne ako Max.
- Miška: Slovenčina a získala som k nej vzťah na druhom stupni, kde som mala veľmi dobrú učiteľku.
- Karoli: Telesná, lebo sa môžem hýbať.
- Oli: Informatika, lebo ma baví byť na počítači.

Očakávania?

- Karoli: Ja očakávam, že to bude niečo lepšie, ako školy, kde sú drogy či násilie.
- Ami: Že sa tu budem cítim dobre. **MOKY ☺**

Venujem sa plávaniu od svojich 13-tich rokov, teda cca 3 roky. Mám rád vodu, pretože mi dáva uvoľnenie od školy. Pretekám za Klub vodných športov – Oceán Malacky. Najradšej plávam kraula. Posledná zlatá medaila je z októbra 2023 za 1. Miesto v kategórii motýlik na 100 metrov.

Oliver Gebhardt, 1.G

ZO ŠKOLSKÝCH AKTIVÍT/ CEZ OKIENKO MŠ

Referuje Mgr. Eva Hojzáková

BEST CREW EVER

ZO ŠKOLSKÝCH AKTIVÍT/ CEZ OKIENKO 1. stupňa

Referuje PaedDr. Valéria Stašiaková

V septembri nám prenikavý zvuk školského zvončeka ohlásil začiatok školského roka 2023/2024. Stretli sme sa v škole plní očakávaní, čo nám nový školský rok prinesie. Zvítali sme sa so svojimi „starými“ i novými spolužiakmi, učiteľmi, vychovávateľmi, pedagogickými asistentmi a ostatnými pracovníkmi školy.
Po výmene zážitkov z prázdnin nás už čakali školské povinnosti.

Aj tento školský rok pripravili pani učiteľky veľa zaujímavých akcií a programov.
Už v septembri sme využili pekné počasie na zorganizovanie exkurzie na Ekofarmu do Stupavy. Dňa 26.septembrasa jej zúčastnili žiaci Prípravných ročníkov A a B, 1.A a 2.A triedy v sprievode svojich triednych učiteliek a asistentov. Deti videli veľa zvieratiek zblízka, utvrdili si vedomosti zo škôlky i poznatky z minulých ročníkov.Okrem prehliadky zvieratiek sa žiaci zabavili i hrou na detských ihriskách.O úspešnú organizáciu sa postarala pani učiteľka Addová spolu s triednymi učiteľkami.

28. septembra sa všetci žiaci 1. stupňa zúčastnili športového dňa, ktorý bol organizovaný v spolupráci s Bratislavským spolkom medikov. Športové aktivity sa uskutočnili v krásnom prírodnom prostredí na pobreží Dunaja.

V pondelok 2. októbra sa žiaci prípravného, prvého a druhého ročníka ZŠ zúčastnili prehliadky Botanickej záhrady. Videli rôzne druhy rastlín od malých kvietkov až po krásne veľké stromy. Obdivovali rôzne exotické, kaktusy, ovoňali krásne ruže a urobili si piknik v prírode. Exkurziu zorganizovala pani učiteľka Žáková.
V dňoch 16. – 20. októbra sa všetky triedy 1. stupňa zapojili do projektu Týždeň zdravej výživy. V tento týždeň sme sa viac ako inokedy venovali problematike zdravej výživy a jej vplyvu na zdravie človeka. Žiaci si na desiatu nosili viac ovocia a zeleniny, žiaci vytvorili pekné výtvarné práce, nástenku s výstavkou pripravila pani učiteľka Vavrová.

Mesiac október je venovaný úcte k starším. My si v tento mesiac spomíname na našich bývalých pedagógov, ktorí v našej škole strávili mnoho rokov a s láskou sa venovali výchove a vzdelávaniu detí a žiakov našej školy. Žiaci 4.A a 4. B triedy pod vedením svojich triednych učiteliek vyrobili krásne pozdravy, ktoré v počte 25 zaslala pani učiteľka Frindrichovápedagógom - dôchodcom. Určite ich pozdravy potešili. Poďakovaním reagovali p. Hautvoglová, p. Jonisová, p. Kittnerová (prianie na konci článku, poznámka redacie) , p. Tatarová a p. Vaczulíková.

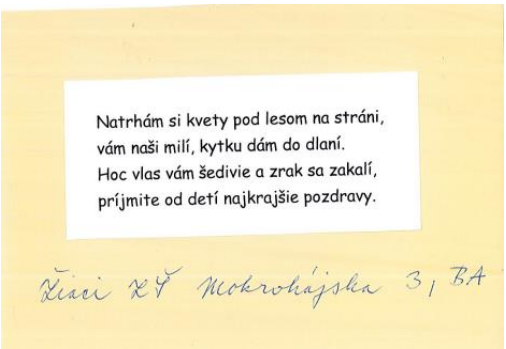

V termíne od 6. - 10. novembra sa uskutočnila informatická súťaž iBobor, ktorá je určená prevšetkých žiakov od 2. ročníka ZŠ až po maturitu. Na našej škole súťaž prebehla podľa pripraveného harmonogramu. Z 1. Stupňa sa jej zúčastnili žiaci 3. A triedy pod vedením triednej učiteľky. Žiaci 4.A a 4.B triedy súťaž absolvovali v domácom prostredí, nakoľko v škole bolo v tomto termíne vyhlásené riaditeľské voľno.

Dňa 15.novembra sa žiaci Prípravných ročníkov, 1. A a 2.A triedy vybrali do Múzea dopravy na Šancovej ulici v Bratislave. Videli tam veľa krásnych a zaujímavých historických automobilov, motocyklov, ako aj množstvo rôznych bezmotorových dopravných prostriedkov, modelov a dobových technických doplnkov. Upútala ich rozsiahla zbierka dopravných prostriedkov - od vozidiel ťahaných koňmi a prvých motorových samohybov- cez motocykle a trojkolky, až po osobné a nákladné automobily medzivojnového obdobia. Túto akciu organizačne pripravila pani učiteľka Žáková.

V priebehu mesiacov október a november v MŠ, v ŠK a v triedach 1. stupňa ZŠ úspešne absolvovalo svoju špeciálno-pedagogickú prax 32 študentiek z PF UK katedry špeciálna pedagogika. Priamo v teréne sa mohli oboznámiť s pedagogickou prácou s deťmi a žiakmi. Prax bola obojstranným prínosom pre školu i študentky. Koordinátorkou celej praxe bola pani učiteľka Stašiaková.

V rámci Týždňa boja proti drogám od 20. do 24.11. sme mali v triedach besedy a prezentácie na uvedenú tému protidrogovej prevencie. Pani učiteľka Frindrichová pripravila náučnú nástenku.

Okrem vymenovaných akcií sa žiaci 1. stupňa zapojili do celoročnej matematickej súťaže Maksík i do súťaže Všetkovedko, ktorej sa zúčastnia prihlásení žiaci v škole 28. novembra. Obidva projekty organizačne zastrešuje pani učiteľka Zittová.

Blíži sa december a s ním aj najkrajšie sviatky roka Vianoce. Jesennú výzdobu tried a chodieb vystrieda zimná a vianočná. Máme naplánované ďalšie zaujímavé akcie, ako návštevu filmového predstavenia v kine , na Mikuláša možno príde aj naozajstný Mikuláš, v triedach prebehnú vianočné besiedky a mnoho ďalších prekvapení.

No o tom až nabudúce.... **MOKY ☺**

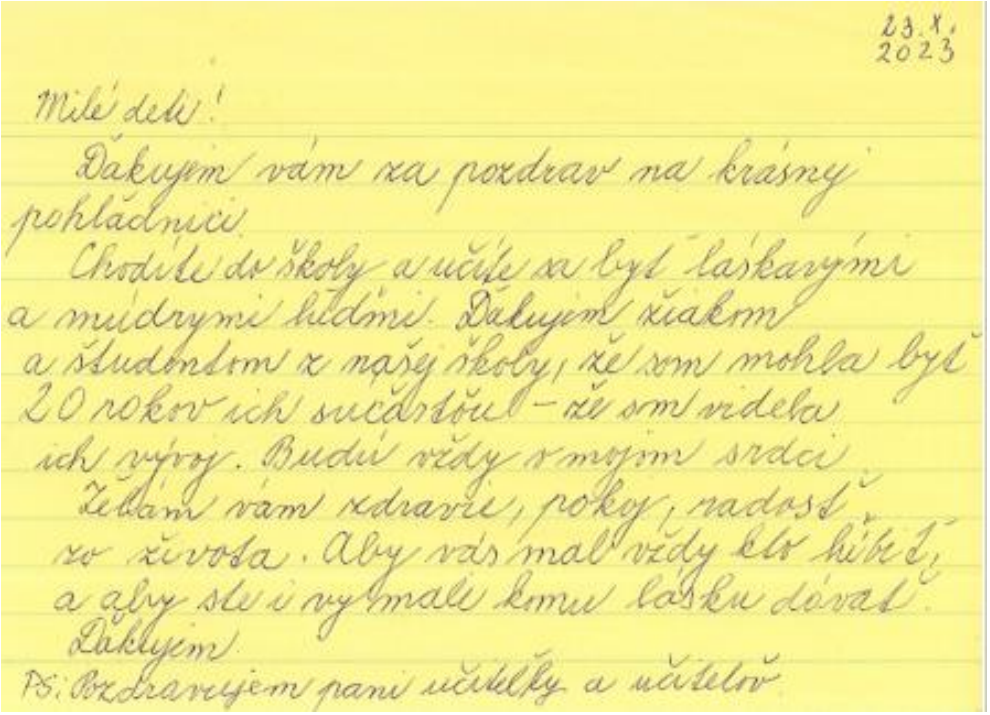
23.X.
2023

Milé deti!

Ďakujem vám za pozdrav na krásnej pohľadnici.

Chodíte do školy a učíte sa byť láskavými a múdrymi ľuďmi. Ďakujem žiakom a študentom z našej školy, že som mohla byť 20 rokov ich sucastou – že som videla ich výrov. Budú vždy v mojom srdci.

Želám vám zdravie, pokoj, radosť zo života. Aby vás mal vždy kto ľúbiť, a aby ste i vy mali komu lásku dávať.

Ďakujem

PS: Pozdravujem pani učiteľky a učiteľov

ZO ŠKOLSKÝCH AKTIVÍT/ PROJEKT SPOLUPRÁCE

Text a foto: Daniela Bauerová

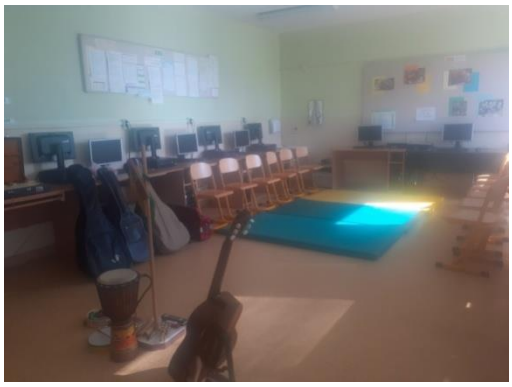

Improvizovaný priestor pre muzikoterapiu (trieda administratívy a korešpodencie/ADK)

Odštartovali sme projekt spolupráce žiakov (prevažne) prvého stupňa pod názvom ***Keď hudba spája***. Ide o muzikoterapeutické workshopy, zamerané na tvorivú a hravú činnosť, *prinášajúcu radosť* z nečakaných a náhodne vznikajúcich hudobných produktov.

Ako to celé funguje? K dispozícii máme bohaté panoptikum hudobných nástrojov, od rytmických, cez melodické až po nástroje, vyvolávajúce upokojujúce vibrácie; od dychových, cez strunové, po bubnové; od malých (flauty, ústne harmoniky, sekcia Orffových nástrojov), cez stredne veľké (sekcia xylofónov, zlatý dážď, bubny vrátane afrického), až po obrovské, na hru komplikované (gitarová sekcia, keyboard či akordeón). Svoje muzicírovanie zakladáme na spoločnej koordinácii zvukov a rozličných výrazových prostriedkov - pracujeme s farbou, dynamikou, tempom či rytmom a nimi vyjadrujeme zadanú atmosféru.

Spevokol Perla na návšteve v susednej škole Libellus, október 2023

Pri spoločnej improvizácii sme sa 11. októbra 2023 stretli skupinka vyše 30 hudobníkov a napriek tomu, že tretina žiakov z toho bola zo susednej ***súkromnej školy Libellus*** (a videli sme sa po prvýkrát!), došlo medzi nami k okamžitej synergii, akú len hudba môže ponúknuť. Jednoducho povedané, hudba sa stala našim spoločným komunikačným prostriedkom a zafungovalo to na prvé videnie!

Vytvorili sme viaceré *spoločné improvizované konštrukty rozprávok O somárikovi* Baltazárovi, *O vernom psovi Pipovi* a *O líščatku Ryšavcovi* (zo série Minirozprávok č. 10, autor J. Thomas-Bilstein). **MOKY ☺**

Keď hudba lieči a spája...

Krúžok muzikoterapie

ZO ŠKOLSKÝCH AKTIVÍT/ HELLO ENGLISH READERS!

Katarína Šaradinová

Here we are again with our school magazine and the English section offering your experiences or the latest news from our school life in English.
After long and really very hot summer holidays we began to work at school again trying to make our lessons entertaining, full of discussions on different topics, listening to your own stories and using different activities so that they will help you at the final exams as well as in your private life, where meeting new people from abroad has become more common and usually English is that „tool“ which can help you to make any conversation.

This year we started our project European Day of Languages with the offer for last grade students to visit the centre responsible for “ maturita “ examining – NIVAM. There they could find the answers to the questions about written tests in the subjects which copart is also a written test. Here are some of the student´s views:

Their presentation was very interesting, it contained all the important information that is needed for A-level which was great especially for students in the fourth year of their study. It was not boring at all but even funny at times. Both ladies were very nice with pleasant voices to listen to.
Nina

I was mostly interested in how they protect the tests from being viewed by unauthorized people. It´s quite well organized. They gave us professional answers to all our questions… I was surprised how hard it is to fulfil all the aims and objectives.
However, it was more boring than the event prepared and organized by our school teachers and previous students last year which was more dynamic and interactive. Tomáš

I can point out that this event was a big benefit for us. I learned a lot of new facts about high school graduation, for example, what parts the maturita exam consists of and what single items mean.
Sofia

Another project that we try to carry out every school year in the autumn is the visit to the English Theatre. This year we could see a play by an Irish writer and playwright G. B. Shaw – Pygmalion.

„Shaw dissects society and its lack of social morals in a feast of laughter and sharp wit. The author exposes the hypocrisy of the British Establishment. Now the play is often seen as a story of a female emancipation in a male world. Eliza does not fight for riches or even love but independence and respect.“

Here is at least one of the student´s reviews:

The play was written by George Bernard Shaw, an Irish playwright. The story follows Henry Higgins, a phonetics teacher, as he attempts to teach Eliza Doolittle, a flower girl, proper English, so that she can pass for a Duchess. He mostly does this to win a bet with a governor and because Eliza agreed to pay him half her salary. Mr. Higgins routinely disrespects her and doesn’t care about her well being. He doesn’t see her as a person but more like an experiment. In the end Eliza gains

independence from him and decides to start teaching phonetics too but not for free.
With this play G.B Shaw wanted to criticise the class differences and hypocrisy. Even if someone works themselves up from the lower class to the upper class, they'll still be treated the same as before.
The acting and costumes in this play were definitely the best part of the play. The actors all had certain accents which were enjoyable to listen to. At the start it was difficult to understand but later I got used to it. The songs were also a nice addition.
Overall I definitely recommend seeing this play. It can even help you learn English.

Štefan

....and some of their opinions:

I really liked this performance even I didn't understand everything. It was humorous and full of funny scenes. I also liked the music that was used. One thing that I didn't like very much was that when Eliza spoke Cockney she has a squeaky voice and I couldn't understand her very well.
In general, I rate this performance very positive. I'm glad I was able to be at the English Theatre and if I have the chance I will go again next time.

Veronika

In my opinion, it is very well written and honestly I got quickly interested in the story, mostly thanks to description of Eliza's character. As one of my favourite quotes from her says: „He's no right to take away my character. My character is the same to me as any lady's." Overall, it has a lot of thoughts and ideals that can be offered to us and therefore everyone can take their own from the play.

Tamarka **MOKY** ☺

ROZHOVOR
ABSOLVENTKA Veronika Fialová

Gymnázium Mokrohájska, 2002 – 2004
Pýta sa redakcia, foto: V. F.

Ako si spomínate na našu školu, na svoje štúdium, utkvelo vám niečo v pamäti, prípadne nejaká pikoška, čo sa stala?

Na štúdium na Mokrohájskej spomínam veľmi rada a veľmi často, so školou som sa zoznámila skôr, ako som sa na ňu prihlásila, nakoľko tam učila moja mamina – pani Furišová. Takže som veľmi často bola so školou na výletoch, rekondičných pobytoch a ďalších skvelých akciách, ako bola napríklad aj Really cesta do života. To všetko som zažívala od mojich asi deviatich rokov. Preto, keď som sa rozhodovala, na akú strednú školu pôjdem, moja jednoznačná voľba bola Gymnázium Mokrohájska. Hlavne kvôli ľuďom. Pretože tam nikto neriešil, kto je aký. Malý, veľký, s okuliarmi alebo niečo podobné. Tam sú si všetci rovní a nápomocní. A to ma na tejto škole dostalo a dostáva ma to dodnes. Preto aj môj starší prestúpil na túto školu, nakoľko na jeho pôvodnej základnej škole sa rozšírila šikana.

Spomínate si na nejakú pikošku?

Najradšej spomínam, ako sme boli v Anglicku na výlete a išli sme aj do Múzea Madam Tussaud a ja na medziposchodí som zostala stáť ako figurína a čakala na ďalších návštevníkov. Samozrejme, keď sa niekto priblížil, tak som sa pohla a pekne pozdravila. Niekoľko ľudí sa ma celkom slušne zľaklo.

A tiež super pikoška je, keď sme v rámci telesnej výchovy mali bazén. A, samozrejme, nie vždy sa dievčatá mohli všetky kúpať. Tak nás čakávali pri bazéne a hádzali sme si lopty. A raz takto v zime sme tiež boli. Jedna spolužiačka nemohla do vody, a tak nám len hádzala z brehu. Samozrejme, v hrubom svetri a rifliach. A ako hádzala a chytala, tak skončila celá oblečená v bazéne. Ten strašný smiech, čo nastal, si pamätám dodnes. Bola pri tom aj pani učiteľka Guzikiewiczová a pán vtedajší ešte učiteľ Lackovič.

> **Keď som sa rozhodovala, na akú strednú školu pôjdem, moja jednoznačná voľba bola Gymnázium Mokrohájska.**
>
> **Veronika Fialová**

Na ktoré predmety či vyučujúcich spomínate?

Veľmi som mala rada biológiu a dejepis. Biológia mi moc nešla, no p, učiteľka Vicenová tak prezentovala učivo, že nás vždy všetkých zaujala. A dejepis, ten milujem dodnes. Učila ma pani Capeková, aj som u nej maturovala.

Kde ste sa uplatnili po skončení strednej školy?

Po strednej škole som na vysokú školu nešla. Klasicky, ako puberťákovi, sa mi nechcelo, tak hurá do práce! Moja prvá práca bola v reklamnej agentúre. Bola som recepčná a asistentka. Potom som mala prvého syna. Ďalšia práca v realitnej agentúre. Ďalej práca v nebankovke ako pracovník backofficu a prišiel druhý syn. A teraz je zo mňa pani učiteľka v materskej škole a idem si dorábať vzdelanie – už aj na mňa prišlo.

Veronikine tablo, absolventka gymnázia z roku 2004

Vieme, že s našou školou máte prepojenie aj v súčasnosti.

Na Mokrohájskej študujú obe moje deti. Mladší syn je druhý ročník, chodil na Mokrohájskej aj do MŠ, aj prípravku má za sebou. Nanešťastie, je epileptik, takže Mokrohájska bola pre mňa jasná voľba. Druhý syn je ôsmak, prestúpil v minulom školskom roku a musím povedať, že to bolo jedno z našich najlepších rozhodnutí.

Aký je rozdiel v školstve z vášho detstva a v školstve súčasnom?

Hlavne v dodigitalizácii – všetko ide aj online. Je chorý alebo čokoľvek, hneď všetky úlohy sú na Edupage. Aj poznámky z učiva a pod.

Veľmi oceňujem, že deti nedostávajú množstvo domácich úloh tak, ako na iných základných školách. Tiež sa mi páči, že žiakov sa snažíte viesť aj ku kultúre, o čom svedčí návšteva opery, divadla, výstavy atď. **MOKY ☺**

NAŠE TIPY

FILM/Expendables 4

Odporúča: Matej Richter, 4.0A

Expendables 4 je americký akčný film z roku 2023, ktorý je štvrtým dielom série Expendables po treťom filme, ktorý vyšiel v roku 2013.

Vo filme hrá veľmi zaujímavé herecké obsadenie: súčasne jeden z najväčších akčných hercov Jason Statham, najväčšia akčná legenda Sylvester Stallone, najznámejší boxer a najväčší rival Rockyho Dolph Lundgren a bývalý zápasník US Olympic Randy Couture, ktorí si zopakujú svoje úlohy z predchádzajúcich filmov, pričom Curtis "50 Cent" Jackson, Megan Fox, Tony Jaa, Iko Uwais, Jacob Scipio, Levy Tran a Andy García sa pripájajú k obsadeniu a sú veľkým oživením tímu. Film režíruje Scott Waugh podľa scenára KurtaWimmera, Tada Daggerharta a Maxa Adamsa, podľa príbehu Spensera Cohena, Wimmera a Daggerharta. Osobne sa mi veľmi páči, že aj v dnešnej dobe, plnej mnohých akčných filmov, v ktorých hrá veľa novších hercov, sa nezabúda na klasické legendy akčných filmov ako sú Stallone a Lundgren. Keď som bol na premiére tohto filmu, mal som celkom slušné očakávania a tie boli naplnené aj keď, isteže, nejaký ten mínus by sa dal vždy nájsť, ale toto sú filmy, na ktoré ľudia chodia hlavne kvôli **obsadeniu** a väčšinou pár chybičiek dokážu odpustiť. Vidieť, že **Sylvester Stallone**, aj vo veku 77 rokov, je stále v skvelej fyzickej forme a dokáže točiť akčné filmy na štýl jeho najväčších akčných filmov z 80. rokov, čo je vážne obdivuhodné! Film Expendables 4 je v kinách od 21 septembra.

MÓDA/Fashion Week Luxembursko

Referuje: Izabela Kliská, 1.0A

Módna prehliadka kabátov v Differdangeanden

Luxembursko je zaujímavá krajina, plná očarujúcich historických pamiatok.

V Luxembursku je úradným jazykom francúzština, nemčina, luxemburčina. Videli sme tam aj veľa Portugancov. Ich typické jedlo sú klobásky plnené bravčovým mäsom a poliate parížskou horčicou. Dezert sú makarónky. My s maminkou sme tam šli na 4 dni. Prileteli sme vo štvrtok večer a ubytovanie sme mali blízko centra mesta. Na druhý deň – v piatok – sme si išli pozrieť Luxembursko. Zašli sme do centra mesta, kde sme navštívili Baziliku Notre Dame, potom sme sa išli prejsť po centre a potom sme išli do cukrárne La Durée, kde mali výborné makarónky a horúcu čokoládu... Šli sme si vláčikom pozrieť časť Luxemburska, keď sme prišli hore na kopec, videli sme krásny výhľad na mesto. Popoludní sme si prezreli hrad Vianden, vzdialený 37 km od Luxemburska na kopci nad dedinkou.

Hrad Vianden, Luxembursko

Bolo to niečo nádherné, keď som stála pred hradom, vyhŕkli mi slzy, bolo to niečo čarovné!

Moja mamina (návrhárka Renáta Kliská, poznámka redakcie) tento rok na jeseň 2023 predvádzala **kabáty a kostýmy**. Predstavila elegantnú kolekciu, plnú farieb z kvalitných prírodných materiálov. Módnu prehliadku sme mali vo veľkom areáli dedinky Differdange, vo vnútri boli veľké sály, bolo to pekné a ten areál bol v dedinke Differdange. Módna prehliadka dopadla dobre, obe s maminkou sme mali na móle veľký úspech. Po módnej prehliadke bola recepcia a po nej diskotéka.

Čo sa týka dĺžky, boli zastúpené všetky, teda **od mini až po maxi**. Najlepšie je, keď každý nosí to, čo mu pristane. Na mólach sa objavili **veľmi farebné kolekcie**, tak snáď už zatlačia čiernu farbu do úzadia.

KNIHA/Denník Anny Frankovej

Odporúča: Michaela Bazalová, 1.0A

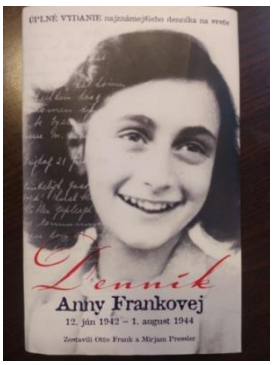

O tomto príbehu som sa som sa dozvedela v deviatom ročníku základnej školy, keď sme na hodine slovenčiny pozerali film o Anne Frankovej. Tento príbeh ma veľmi zaujal, preto som sa rozhodla že si prečítam aj knihu.

Obdobie, v ktorom sa príbeh odohráva...

Príbeh sa odohráva počas druhej svetovej vojny, v čase, keď boli Židia prenasledovaní nacistami. Židia, ktorých nacisti našli, boli vo väčšine

prípadov deportovaní do koncentračných táborov, kde väčšina z nich zomrela. To bol, žiaľ, aj prípad Anny Frankovej.

O čom príbeh je ?

Príbeh je o Anne Frankovej a jej rodine, ktorá sa spolu so svojimi kamarátmi skrývala pred nacistami v Amsterdame v starom sklade. Anna si počas toho, ako sa skrývali, písala denník. Do denníka si zaznamenávala všetko, čo sa okolo nej dialo. Taktiež v denníku opisovala pocity, ktoré prežívala.

Písala o tom, aké je žiť v takých stiesnených podmienkach. Taktiež opisovala povahy jednotlivých ľudí, ktorí s nimi bývali v ich príbytku. Bývanie v tomto úkryte bolo veľmi náročné. Všetci museli robiť všetko preto, aby ich nikto nenašiel. To sa, žiaľ, nepodarilo. Ich úkryt bol prezradený. Všetci boli prevezení do rôznych koncentračných táborov. Anna v roku 1945 zomrela. V koncentračnom tábore Bergen Belsen vypukla epidémia týfusu. Anna aj jej sestra Margot, žiaľ, tejto chorobe podľahli. Jediný člen rodiny, ktorý prežil, bol Annin otec Otto Frank. Keď sa Otto Frank vrátil do Amsterdamu, jeho sekretárka mu odovzdala Annin denník a on ho upravil do knižnej podoby.

Prečo ma príbeh Anny Frankovej chytil za srdce ?

Keď som tento príbeh čítala, predstavovala som si, čo by som robila na Anninom mieste ja. Prežívala som jej pocity spolu s ňou. Bolo mi veľmi smutno, keď som si predstavila, čo všetko musela Anna prežiť. **MOKY ☺**

KOPLA MA MÚZA

Túha po láske

Študent gymnázia, anonym

Osud riadia Boh a diabol
Preto od nich poštu očakávam
Ale nič do schránky môjho srdca neprichádza
Niekoho v rukách môcť držať a hýčkať
Bozky na líčka dostávať a dávať

Hľadať pravú lásku života
Hľadať vo svojich hviezdach o vo svojom vesmíre
Osud do náručia mi ju isto prinesie
Čakať na list od Pána Osudu

A zatiaľ čo budem čakať
A myslieť na veci dobré
A zabúdať na škodcov vo svojej hlave
V nádeji že uvidím ťa
Ktorá ma pri živote udržiava

Tvoje modré oči ružové pery
Rád by som spoznal ich chuť
Tvoje čierne vlasy
Rád by som prehadzoval
zo strany na stranu...

VTIPY ZO ŠKOLSKÝCH LAVÍC

Na hodine ANJ
6.A
Učiteľka diktuje slovíčka. „Dievča ...“
Filip: „GRIL.“

Na hodine SJL
1.OA
Učiteľka skúša interpunkciu:
„Znamienko, pomocou ktorého robíme priamu reč, sa volá...“
Tomáš: „CUK – CUK.“

Z LAVÍC MATURANTOV 4.G

Na hodine SJL
Maturanti, 4.G
P. uč. Bauerová skúša melódiu vety:
„Klesajúca melódia sa volá...“
Žiaci: „Kadencia.“
P. uč. Bauerová: „Stúpajúca melódia sa volá...“
Tomáš: DEKADENCIA.

Nini: ,,Existujú vôbec zelené ruže?"
Luni: ,,Keď sú surové."

Vilo hovorí na chodbe: ,,Prepáčte, pani učiteľka, mňa niečo zožralo."

P. uč. Bauerová: ,,Tibor, tuto budeš sedieť pri dievčatách. A keď nebudeš poslúchať, tak ťa budú biť. Pozri sa, jak sa na tom už smejú."
Tibor: ,,Pani učiteľka, ja som prišiel do školy, nie do Osvienčimu."

P. uč, Šreinerová: ,,Sofi, choď pozrieť tú Lunu na záchod, či sa jej niečo nestalo, či žije."
Sofi: ,,Počkajte, na to sa musím vyzliecť."

Ondrej: ,,Nechoďte na chodbu! Nechoďte na chodbu, tam je taký silný vôňa, že fuj akože čo!"

P. uč. Kabová: ,,No pochváľte sa, kde ste boli cez prázdniny?"
Sofi: ,,V Chorvátsku."
P. uč. Kabová: ,,Štefan, ty si niekde bol?
Štefan: ,,V Chorvátsku."
P. uč. Kabová: ,,V Chorvátsku? So Sofiou?"

P. uč. Imrichová: ,,Ako pridanú hodnotu v intervale máte vrtulník..." (Letí okolo školy.)

P. uč. Šreinerová: ,,No čo Ondrej? Pokecáš si s ňou po nemecky. To bude rozhovor, ty nevieš, ona nevie."

Tibor číta Veronikine poznámky v Braili a povie: ,,Musíš čítať medzi bodkami."

Štefan si stiahne čiapku až na nos a Tomáš na to: ,,Aaale Štefaaan! To ti taaaak sekne! Ty si taký pekný krtkooo!"

P. uč. Capeková: ,,Počúvajte, keď máte toľko tých kníh..."
Všetci: ????
P. uč. Capeková: ,,Eeee, čo mi už šibe? Toľko tých hodín."

Merr CHRISmas